

Sygn. akt: I Ns 1041/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kowolik

Protokolant: p.o. stażysta M. T.

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2014 r. na rozprawie

sprawy z wniosku I. S. (1)

z udziałem S. Ł.

o rozstrzygnięcie co do aktu stanu cywilnego

postanawia:

I. unieważnić akt zgonu G. Ł. (1) numer (...) sporządzony w dniu 17 maja 2001 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego m. st. W.;

II. oddalić wniosek S. Ł. o unieważnienie aktu zgonu G. Ł. (1) numer (...) sporządzonego w dniu 25 marca 1947 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w Ż.;

III. stwierdzić, że uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 sierpnia 2013 r. I. S. (2) wniosła do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu o unieważnienie aktu zgonu G. Ł. (1) z dnia 15 czerwca 2001 r. nr (...) wydanego przez Urząd Stanu Cywilnego w W..

W uzasadnieniu wnioskodawczynie wskazała, że opisany wyżej akt zgonu został sprostowany postanowieniem tamtejszego Sądu z dnia 29 maja 2012 r. wydanym w sprawie XI Ns 417/11 na wniosek jej przyrodniego brata S. Ł.. Wyżej opisane postanowienie na skutek apelacji wnioskodawczynie zostało przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu uchylone, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Wskazała, że w sprawie sygn. akt XIV Ns 208/09/AP toczącej się przed tamtejszym Sądem, wnioskodawczynie została zobowiązana do złożenia wniosku o unieważnienie aktu zgonu G. Ł. (1), ojca wnioskodawczynie do Wojewody (...). Wnioskodawczynie taki wniosek złożyła, jednak decyzją, otrzymaną przez wnioskodawczynię w dniu 25 lipca 2013 r., Wojewoda odmówił unieważnienia tego aktu. W uzasadnieniu swej decyzji organ administracyjny wskazał, że z uwagi na różnice pomiędzy aktem zgonu nr I/1499/2001, a przedłożonym przez wnioskodawczynię aktem zgonu z 1947 r. unieważnienia aktu może dokonać tylko Sąd.

Wnioskodawczynie wskazała, że istnieje akt zgonu G. Ł. (1) wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego w Ż. pod nr (...). S. Ł. wystąpił ze sprawą o uznanie G. Ł. (1) za zmarłego (sygn. akt I Ns 2614/00) i na tej podstawie wystąpił o wystawienie nowego aktu. Akt zgonu sporządzony w 1947 r. zawiera, w przeciwieństwie do aktu z 2001 r. prawidłową datę urodzenia, datę i miejsce zgonu G. Ł. (1).

Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu przekazał sprawę XIV Ns 796/13 do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Na rozprawie z dnia 3 października 2014 r. pełnomocnik uczestnika oświadczył, że wnosi o oddalenie wniosku wnioskodawczyni i jednocześnie złożył wniosek o unieważnienie aktu zgonu G. Ł. (1) z 1947 r.

Na ostatniej rozprawie wnioskodawczyni i pełnomocnik uczestnika podtrzymali swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. Ł. (1) urodził się (...) w miejscowości M. jako syn J. Ł. (1) i Z. Ł. z domu S.. Z. Ł. wszyscy nazywali F.. Akt urodzenia sporządzono dnia 24 czerwca 1907 r. w Parafii rzymskokatolickiej w miejscowości N., Powiat R., Województwo W..

G. Ł. (1) ożenił się z B. z C. dnia 26 grudnia 1934 r. w L.. Z tego związku urodził się dnia (...) S. Ł..

Następnie G. Ł. (1) odszedł od żony i związał się z B. A.. Zamieszkał w J., gdzie pracował jako podleśniczy. W 1940 r. zawarł związek małżeński w radzieckim Urzędzie Stanu Cywilnego. W dniu (...) urodziła się w P. I. Ł. (1).

Dowód:

odpis zupełny aktu urodzenia G. Ł. (1), k 23,

odpis aktu urodzenia G. Ł. (1), k. 38,

kopia zupełnego aktu urodzenia S. Ł., k. 24,

zaświadczenie KUL i status animarum parafii Stara Huta 1936 r., k. 154-158,

odpis zupełny aktu małżeństwa G. Ł. (2), k. 151,

kopia odpisu zupełny aktu urodzenia I. S. (2), k. 173,

zaświadczenie z KUL wraz księgą metrykalną A.. Raptularz o urodzonych, k. 211-213,

oświadczenie J. Ł. (2), k. 18-19 i 20-21,

schemat osady M. i wykaz mieszkańców, k. 298-299,

dowód z przesłuchania stron – wnioskodawczyni I. S. (2), k. 78-79,,

zeznania świadka J. Ł. (2), k. 173,

dowód z przesłuchania stron – uczestnika S. Ł. (częściowo), k. 215-216,

akta sprawy I Ns 340/09 Sr w Żaganiu:

- oświadczenie B. N., k. 9,

wykaz mieszkańców osady M., (częściowo) k. 9,

oświadczenie B. N., (częściowo), k. 159-160,

opracowanie C. P., (częściowo), k. 163-166,

zeznania świadka B. N., (częściowo), k. 282.

G. Ł. (1) został zamordowany przez Niemców w czasie pacyfikacji wsi J. w dniu 16 grudnia 1942 r. po wcześniejszym ataku partyzantów radzieckich na jednostkę armii niemieckiej. Został zastrzelony w dniu 16 grudnia 1942 r. w K.. Jego zwłoki zostały wystawione na widok publiczny w K..

Dowód:

oświadczenie J. Ł. (2), k. 18-19 i 20-21,

zaświadczenie z dnia 14.07.1946 r., k. 89,

opracowanie o eksterminacji mieszkańców osady J., k. 309-317,

dowód z przesłuchania stron – wnioskodawczyni I. S. (2), k. 78-79,

zeznania świadka J. Ł. (2), k. 173,

dowód z przesłuchania stron – uczestnika S. Ł. (częściowo), k. 215-216,

zaświadczenie, k. 89.

W dniu 3 marca 1947 r. B. Ł. złożyła wniosek o stwierdzenie zgonu G. Ł. (1). Sąd Grodzki w Ż. postanowieniem z dnia 17 marca 1947 r. w sprawie Zg 13/47 stwierdził zgon G. Ł. (1) urodzonego (...) w M. syna J. i F. ostatnio zamieszkałego we wsi J.. Jako dzień śmierci ustalono 16 grudnia 1942 r. godzinie 24. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że oparł się na zeznaniach naocznego świadka B. O., który rozpoznał zwłoki G. Ł. (1).

Na podstawie powyższego postanowienia Urząd Stanu Cywilnego w Ż. wystawił w dniu 25 marca 1947 r. akt zgonu G. Ł. (1) nr (...).

Wnioskiem z dnia 3 czerwca 2009 r. wnioskodawczyni wniosła o sprostowanie powyższego aktu zgonu w zakresie daty urodzenia zmarłego i imienia matki zmarłego. Na poparcie swoich twierdzeń wskazała dokumenty z KUL oraz oświadczenia J. Ł. (2) i B. N.. Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2009 r. Sąd Rejonowy w Żaganiu w sprawie sygn. akt I Ns 340/09 sprostował powyższy akt zgonu w ten sposób, że zastąpił datę urodzenia zmarłego z 8 kwietnia 1908 r. na 8 kwietnia 1907 r., a imię matki zmienił z F. na Z..

W dniu 19 marca 2012 r. wnioskodawczyni wniosła o sprostowanie wyżej wskazanego aktu zgonu w zakresie daty urodzenia zmarłego. Wniosek swój uzasadniła tym, iż odnalazła akt urodzenia ojca. Postanowieniem z dnia 29 maja 2012 r. Sąd Rejonowy w Żaganiu w sprawie sygn. akt I Ns 234/12 sprostował powyższy akt zgonu w ten sposób, że zastąpił datę urodzenia zmarłego z 8 kwietnia 1907 r. na 18 czerwca 1907 r.,

Dowód:

postanowienie Sądu Grodzkiego w Ż. z dnia 17 marca 1947 r., k. 28,

odpis zupełny aktu zgonu nr 46/1947 USC w Ż., k. 22,

akta sprawy I Ns 234/12 SR w Żaganiu:

- wniosek, k. 3-4,
- postanowienie, k. 11,

akta sprawy I Ns 340/09 SR w Żaganiu:

- wniosek, k. 2,

- postanowienie, k. 19,
- oświadczenie B. N., k. 9.

Na podstawie decyzji Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w N. z dnia 24 listopada 1958 r. odtworzono akt urodzenia I. Ł. (2). W wydanym dnia 24 listopada 1958 r. przez Urząd Stanu Cywilnego w N. akcie urodzenia nr 1388/1958 wskazano, że wnioskodawczyni urodziła się (...) w J., a jej rodzicami byli G. Ł. (1) urodzony (...) w M. i B. Ł. z domu A..

Wnioskodawczyni została przysposobiona przez męża matki A. K. na podstawie aktu notarialnego rep. 266/50 i postanowienia Sądu Rejonowego w Żaganiu z dnia 20 stycznia 1950 r. nr 679/49 i od tego czasu nosiła nazwisko K.. Natomiast postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 5 lipca 2011 r. wydanym w sprawie I Ns 510/09 sprostowano akt urodzenia w zakresie daty urodzenia ojca wnioskodawczyni, zmieniając tę datę na 18 czerwca 1907 r.

B. K. z domu A. zmarła dnia 21 grudnia 2001 r. w K..

Dowód:

- kopia decyzji o odtworzeniu aktu stanu cywilnego, k. 205,
- kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa wnioskodawczyni, k. 206,
- kopia odpisu skróconego aktu zgonu B. K., k. 207,
- wyciąg aktu małżeństwa, k. 245,
- kopia pełnego aktu urodzenia wnioskodawczyni, k. 204.

Postanowieniem Sądu Powiatowego w Ż. z dnia 9 maja 1952 r. w sprawie o sygn. akt Ns 129/52 odtworzono akt małżeństwa G. Ł. (1) i B. Ł..

Na podstawie wyżej wskazanego postanowienia Urząd Stanu Cywilnego w K. wystawił w dniu 19 września 1952 r. akt małżeństwa nr 93/1952/VI/Ś.. W akcie tym wskazano jako małżonka G. Ł. (1) urodzonego (...), w M. syna J. i Z. B.. Jako datę ślubu wskazano 26 grudnia 1934 r., a jako miejscowość L..

Postanowieniem Sądu Powiatowego w Ż. z dnia 9 maja 1952 r. w sprawie o sygn. akt Ns 128/52 odtworzono akt urodzenia S. Ł..

Na podstawie wyżej wskazanego postanowienia Urząd Stanu Cywilnego w K. wystawił w dniu 19 czerwca 1952 r. akt urodzenia nr 364/1952/VI/Ś.. W akcie tym wskazano jako ojca uczestnika G. Ł. (1) urodzonego (...) w M..

Akta Sądu Powiatowego w Ż. nie zachowały się.

B. Ł. zmarła dnia 26 grudnia 1997 r. we W.. Miała status kombatanta, gdyż od czerwca 1944 r. do grudnia 1944 r. służyła w Wojsku Polskim.

Dowód:

- odpis pełny aktu zgonu B. Ł., k. 152,
- odpis pełny aktu urodzenia S. Ł., k. 153,
- zaświadczenie o posiadaniu statusu kombatanta, k. 161,
- odpis pełny aktu małżeństwa G. Ł. (2), k. 151.

Uczestnik postępowania złożył wniosek o rekompensatę za pozostawione przez G. Ł. (1) mienie zabużańskie. Podobny wniosek w dniu 1 grudnia 2008 r. złożyła wnioskodawczyni. We wniosku wskazała, że jej ojciec jako podleśniczy został zabrany w dniu 15 grudnia 1942 r. z leśniczówki w J. i w dniu 16 grudnia 1942 rozstrzelany w K.. Wskazała jako majątek G. Ł. (1) niewielki kamieniołom granitu i dom w M..

Dowód:

wniosek wnioskodawczyni o rekompensatę za minie zabużańskie, k. 293-296,

dowód z przesłuchania stron – wnioskodawczyni I. S. (2), k. 78-79.

Na wniosek uczestnika postępowania, Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, postanowieniem z dnia 23 marca 2001 r. wydanym w sprawie I Ns 2614/00 uznał za zmarłego G. Ł. (1) urodzonego dnia (...) syna J. i Z. z domu S. zamieszkałego w M. i oznaczył datę jego śmierci ba dzień 24 stycznia 1944 r. na godz. 24.

Na tej podstawie Urząd Stanu Cywilnego w Mieście S. W. sporządził w dniu 17 maja 2001 r. akt zgonu nr I/1499/2001 G. Ł. (1), gdzie wpisano jedynie datę urodzenia i datę zgonu G. Ł. (1) oraz imiona i nazwiska rodziców, jak w wyżej wskazanym postanowieniu.

Postanowieniem z dnia 6 maja 2010 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, po rozpoznaniu wniosku uczestnika, w sprawie XI Ns 241/10 odrzucił wniosek o uzupełnienie aktu stanu cywilnego G. Ł. (1), wskazując, że sprawa ta leży w kompetencji organów administracyjnych.

Decyzją z dnia 29 lipca 2010 r. kierownik Urzędu Stanu Cywilnego Miasta S. W. oddalił złożony w dniu 11 czerwca 2010 r. wniosek uczestnika o sprostowanie i uzupełnienie aktu zgonu G. Ł. (2) nr (...), z uwagi na zbyt wiele różnic pomiędzy aktami małżeństwa i zgonu G. Ł. (1). Postanowieniem z tego samego dnia tenże organ zawiesił postępowanie w przedmiocie uzupełnienia aktu zgonu G. Ł. (2) nr (...), powołując się na konieczność rozstrzygnięć w przedmiocie sprostowań aktu małżeństwa przez sąd powszechny.

Postanowieniem z dnia 29 maja 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, na wniosek uczestnika, sprostował powyższy akt zgonu w ten sposób, że zmienił datę urodzenia na dzień 7 czerwca 1908 r. i nazwisko matki zmarłego na Z. B.. Ponadto Sąd ten uzupełnił akt zgonu poprzez wpisanie stanu cywilnego zmarłego jako żonaty, wpisanie miejsca urodzenia określonego jako M., miejsca zgonu jako K. oraz poprzez wskazanie małżonka zmarłego jako B. Ł. z domu C..

Postanowieniem z dnia 27 marca 2013 r. wydanym w sprawie II Ca 1505/12, Sąd Okręgowy we Wrocławiu uchylił powyższe postanowienie, znosząc postępowanie w całości i przekazując sprawę sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. Odnosząc się do punktu pierwszego zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy wskazał, że postępowanie było dotknięte nieważnością, ponieważ I. S. (2) nie brała w nim udziału. Natomiast rozważając punkt drugi zaskarżonego postanowienia, Sąd odwoławczy wskazał, że w tym zakresie sprawa należy do właściwości organów administracji publicznej.

Obecnie przed Sądem Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu toczy się sprawa XI Ns 395/13 w przedmiocie wyżej opisanych wniosków uczestnika.

Dowód:

odpis zupełny aktu zgonu nr I/1499/2001 USC m. st. W., k. 53,

postanowienie SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 23.03.2001 r., k. 68,

postanowienie SO we Wrocławiu z dnia 27 marca 2013 r. z uzasadnieniem, k. 55-57,

pismo USC m. st W., k. 58,

postanowienie SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 29 maja 2012 r., k. 88,

decyzja Kierownika USC m. st. W., k. 11,

postanowienie z dnia 29 lipca 2010 r. Kierownika USC m. st. W., k. 12-13,

postanowienie SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 6.05.2010 r., k. 14-15,

wniosek S. Ł. z dnia 22.08.2010 r., k. 16-17,

pismo uzupełniające S. Ł. z dnia 14.11.2010 r., k. 26-27.

Na wniosek uczestnika postępowania, Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, postanowieniem z dnia 16 grudnia 2003 r. wydanym w sprawie I Ns 1113/03 stwierdził, że spadek po G. Ł. (1) zmarłym dnia 24 stycznia 1944 r. w K. ostatnio stale zamieszkałym w M. nabyła żona spadkodawcy B. Ł. oraz syn S. Ł. po 1/2 części. Tym samym postanowieniem Sąd stwierdził, że spadek po B. Ł. nabył w całości S. Ł..

W dniu 2 marca 2009 r. I. S. (2) złożyła wniosek o zmianę wyżej wskazanego postanowienia w zakresie stwierdzenia nabycia spadku po G. Ł. (1). Sprawa toczy się pod sygn. XIV Ns 208/09 przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu.

Na rozprawie z dnia 23 listopada 2012 r. tamtejszy Sąd zobowiązał wnioskodawczynię do wystąpienia do Wojewody (...) z wnioskiem o unieważnienie aktu zgonu G. Ł. (1) nr (...).

Wnioskodawczyni wystąpiła z takim wnioskiem do Wojewody (...) w dniu 9 stycznia 2013 r.

Wobec powyższego tamtejszy Sąd zawiesił postępowanie w sprawie postanowieniem z dnia 6 marca 2013 r. do czasu zakończenia postępowania administracyjnego.

Decyzją z dnia 22 lipca 2013 r. Wojewoda (...) odmówił unieważnienia jednego z dwóch aktów zgonu, to jest nr (...) sporządzonego przez Urząd Stanu Cywilnego w Ż. oraz (...) sporządzonego przez Urząd Stanu Cywilnego dla miasta stołecznego W.. W uzasadnieniu organ administracyjny wskazał, że oba akt zawierają znaczące różnice odnośnie daty urodzenia, daty i miejsca zgonu oraz danych dotyczących matki zmarłego. Wobec powyższego Wojewoda uznał, że nie znajdzie zastosowania w tamtejszej sprawie art. 29 ustawy z prawo o aktach stanu cywilnego i wskazał wnioskodawczyni drogę postępowania sądowego i art. 30 wyżej wskazanej ustawy, jako możliwość rozwiązania problemu istnienia dwóch aktów zgonu G. Ł. (1). Postanowieniem z dnia 11 września 2013 r. Wojewoda (...) zwrócił wniosek S. Ł. z dnia 10 maja 2013 r, o unieważnienie aktu zgonu G. Ł. (1). Wskazano, że do rozpoznania takiego wniosku właściwy jest sąd powszechny.

Postanowieniem z dnia 24 września 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu podjął zawieszony postępowania, a następnie postanowieniem z dnia 2 stycznia 2014 r. zawiesił postępowanie w sprawie XIV Ns 208/09 do czasu zakończenia niniejszego postępowania.

Dowód:

postanowienie SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 16.12.2003 r., k. 67,

postanowienie SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 19.12.2013 r. o zawieszeniu postępowania, k. 87,

akta sprawy XIV Ns 209/09:

- wniosek o zmianę postanowienia z dnia 16.12.2003 r., k. 2,

- protokołu rozprawy w sprawie sygn. akt XIV Ns 208/09 SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 23 listopada 2012 r., k. 253,
- kopia wniosku z 10 grudnia 2013 r. do wojewody (...), k. 275-276,
- decyzja Wojewody (...) z dnia 22 lipca 2013 r., k. 7-8,
- postanowienia o zawieszeniu postępowania i o podjęciu postępowania SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, k. 297, 324,

postanowienie Wojewody (...) z dnia 11 września 2013 r., k. 169,

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2012 r. tutejszy Sad w sprawie I Ns 780/11 oddalił wniosek S. Ł. o sprostowanie aktu urodzenia I. S. (2) i odrzucił wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w N. z dnia 24 listopada 1958 r.

Dowód:

akta sprawy I Ns 780/11:

- postanowienie z dnia 13 sierpnia 2012 r., k. 95.

Na wspólnym nagrobku rodziców, S. Ł. jako datę śmierci ojca wskazał rok 1943.

Dowód:

zdjęcie nagrobka matki uczestnika, k. 10.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie należało uwzględnić wniosek wnioskodawczyni, a oddalić wniosek uczestnika.

W niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez strony oraz na zeznaniach świadków i stron.

Oceniając materiał dowodowy w zakresie okoliczności śmierci G. Ł. (1) i jego danych osobowych, Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawczyni i świadka J. Ł. (2). Zwłaszcza świadek J. Ł. (2) posiadał szeroka wiedzę o zmarłym z racji bliskich kontaktów z matką zmarłego, która widziała zwłoki syna i je rozpoznała. Zeznania świadka B. N. Sąd uznał jedynie częściowo za wiarygodne, świadek ten bowiem wystawił wcześniej dwa sprzeczne ze sobą oświadczenia, jedno przedłożone do Sądu Rejonowego w Żaganiu, potwierdzające wersję wnioskodawczyni i drugie, późniejsze potwierdzające wersję uczestnika. Ponadto świadek od 1940 r. był wywieziony i nie przebywał na terenie miejscowości J., M., czy K. w latach 1942-44, gdy miał zginać G. Ł. (1). Również zeznania uczestnika S. Ł. można uznać jedynie częściowo za wiarygodne. Przede wszystkim przeczy on swemu pokrewieństwu z I. S. (2), mimo wpisu w księgach parafialnych, że wnioskodawczyni jest córką G. Ł. (1). Ponadto nie wskazał żadnych źródeł, z których miał uzyskać wiedzę na temat śmierci ojca. Co do tej okoliczności występują również sprzeczności, na nagrobku ojca i matki bowiem, jako śmierć ojca wskazał datę 1943, a w późniejszych postępowaniach wskazywał datę 24 stycznia 1944 r. Wątpliwości budzą również dane osobowe zmarłego wskazywane przez uczestnika, ponieważ są sprzeczne z odpisem aktu urodzenia zmarłego, odnalezionym i wystawionym na podstawie ksiąg parafialnych. Za wersją wnioskodawczyni przemawia również okoliczność, że uczestnik nie miał kontaktu z rodziną ojca, zwłaszcza z dziadkami. Gdyby związek jego rodziców był zgodny w chwili śmierci jego ojca, należy przypuszczać, że rodzina ojca udzieliłaby schronienia jemu i matce i utrzymałaby kontakt rodzinny.

Za wersją zgonu wskazaną w akcie zgonu z 1947 r. przemawia fakt, iż został on sporządzony na podstawie postanowienia Sądu Grodzkiego w Ż. z tamtego roku, który oparł się na relacjach bezpośredniego świadka, który

widział zwłoki G. Ł. (1), a od śmierci upłynęło zaledwie 5 lat. Podobne oświadczenia złożyły kolejne 2 osoby F. C., krewny matki uczestnika i B. P. w 1946, a więc 4 lata po śmierci G. Ł. (1).

Przechodząc do rozważań prawnych, należy zauważyć, że w świetle orzeczeń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 5 listopada 2013 r. sygn. akt IV SA/Wa 616/12, niepublikowanym, dostępnym w LEX pod nr (...) oraz z dnia 18 lutego 2010 r. sygn. akt IV SA/Wa 2088/09 niepublikowanym, dostępnym w LEX pod nr 621177 decyzja Wojewody (...) z dnia 22 lipca 2013 r. była, zdaniem Sądu orzekającego, nietrafna, gdyż to organ administracyjny powinien na podstawie przepisu art. 29 ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego unieważnić jeden z aktów zgonu zmarłego. Jednakże zgodnie z przepisem art. 199¹ k.p.c. Sąd jest związany wyżej wskazaną decyzją i musiał rozpoznać sprawę.

Przepis art. 29 ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego stanowi, że jeżeli dwa akty stanu cywilnego stwierdzają to samo zdarzenie, unieważnia się jeden z nich. Unieważnienia dokonuje organ administracji państwowej wyższego stopnia, właściwy dla kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt późniejszy.

Na wstępie należy poczynić uwagę, iż zgodnie z orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 listopada 2006 r. sygn. akt II OSK 47/06, opublikowanym w (...), unieważnienie, na podstawie art. 29 ustawy z dnia 29 września 1986 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1688), jednego z dwóch aktów stanu cywilnego stwierdzających to samo zdarzenie, może dotyczyć zarówno aktu sporządzonego na podstawie zgłoszenia, jak i aktu sporządzonego na podstawie orzeczenia sądowego. W rezultacie nie miało znaczenia w niniejszej sprawie, że oba akty zgonu zostały sporządzone na podstawie orzeczeń sądowych. Mogły one być zmienione w trybie tejże ustawy bez konieczności wzruszania orzeczeń sądowych, na podstawie których zostały wydane.

Z kolei w swoim wyroku z dnia 3 grudnia 2001 r. wydanym w sprawie sygn. akt V SA 1385/01, niepublikowanym, dostępnym w LEX pod nr (...), Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że organ orzekający na podstawie art. 29 ustawy - Prawo o aktach stanu cywilnego dokonuje oceny, który z dwóch aktów zawiera więcej danych i rzetelniej dokumentuje zdarzenie.

Rozpatrując te przesłanki, Sąd miał na względzie, że oba akty, mimo różnic dotyczyły tej samej osoby, mianowicie G. Ł. (1). Różnice w treści obu aktów wynikały z faktu oparcia się Sądów przy wydawaniu postanowień na relacjach różnych osób. Zeznania świadka J. Ł. (2) wyraźnie stwierdzały, że ojciec wnioskodawczyni i uczestnika, to ta sama osoba. Mamy więc do czynienia w niniejszej sprawie z dwoma aktami zgonu potwierdzającymi to samo zdarzenie, czyli zgon G. Ł. (1). Opierając się o kryteria wskazane przez Naczelny Sąd Administracyjny, Sąd uznał, że akt sporządzony przez Urząd Stanu Cywilnego w Ż. w dniu 25 marca 1947 r. nr (...) zawiera więcej prawidłowych danych odnośnie osoby zmarłego i rzetelniej dokumentuje zdarzenie w postaci zgonu G. Ł. (1). Przede wszystkim został on sporządzony w 1947 r., a więc zaledwie pięć lat po zgonie G. Ł. (1), w oparciu o orzeczenie Sądu, który oparł się na relacjach naocznego świadka, który widział zwłoki G. Ł. (1). Poza tym z oświadczeń F. C., krewnego matki uczestnika i B. P. złożonych w 1946 r. wynikała data, okoliczności i miejsce śmierci G. Ł. (1). Ta wersja wydarzeń potwierdził J. Ł. (2), które znał ją z ust matki zmarłego, która widziała zwłoki syna. Poza tym ten akt zawiera prawidłowe dane co do daty urodzenia zmarłego i imion i nazwisk jego rodziców, gdyż jest oparty na akcie urodzenia zmarłego.

Natomiast akt zgonu sporządzony przez Urząd Stanu Cywilnego w Mieście S. W. w dniu 17 maja 2001 r. nr (...) zawiera mniej prawdopodobną datę śmierci G. Ł. (1) oraz błędne dane co do daty urodzenia oraz matki zmarłego.

Odrębną kwestią, jest zamieszczenie danych małżonka zmarłego oraz miejsce zgonu zmarłego w akcie zgonu z 1947 r.. Późniejszy akt zgonu nie zawiera w ogóle wzmianek w tym zakresie, ponieważ orzeczenie Sądu uzupełniające ten akt, zostało uchylone. Pierwszy natomiast akt zgonu wskazuje jako małżonka zmarłego matkę wnioskodawczyni B. Ł. z domu A., a jako miejsce zgonu J.. Kwestia, czy są to prawidłowe wpisy, wykracza poza kognicje Sądu w niniejszej sprawie. Na marginesie należy jedynie wskazać, że w przypadku braku rozwiązania pierwszego małżeństwa zmarłego, drugie jego małżeństwo mogłoby być nieważne. Jednakże takie kwestie powinny być ustalane w sprawie o unieważnienie małżeństwa, bądź w innym zakresie, w sprawie o sprostowanie aktu zgonu. Natomiast wpis co do

miejsca zgonu nie jest oparty na orzeczeniu Sądu Grodzkiego w Ż., bowiem Sąd ten nie określił miejsca zgonu. Sąd w niniejszym postępowaniu w tym zakresie oparł swe ustalenia na zaświadczeniu dwóch świadków z 1946 r. i zeznaniach J. Ł. (2). Kwestia ta jednak nie była objęta kognicją Sądu w niniejszym postępowaniu i może być ewentualnie poruszona w odrębnym postępowaniu o sprostowanie aktu zgonu.

Natomiast orzeczenie w niniejszej sprawie nie mogło zostać wydane na podstawie przepisu art. 30 ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego, który stanowi, że akt stanu cywilnego unieważnia się, jeżeli:

1) stwierdza zdarzenie niezgodne z prawdą;

2) uchybienia powstałe przy sporządzeniu aktu zmniejszają jego moc dowodową.

Wystarczy tu przywołać wyrok Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 7 marca 2013 r., wydany w sprawie sygn. akt IV SA/Po 3/13, niepublikowanym, dostępnym w LEX pod nr (...), który wskazał, jakie są okoliczności dotyczące punktu pierwszego wyżej wskazanego artykułu. Wedle tego Sądu, w postępowaniu nieprocesowym sąd - zgodnie z art. 30 pkt 1 ustawy z 1986 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego - unieważnia akt stanu cywilnego, jeżeli stwierdza on zdarzenie niezgodne z prawdą, np. akt urodzenia dziecka, które w ogóle nie przyszło na świat. Podobnie akt małżeństwa podlega unieważnieniu w postępowaniu nieprocesowym, gdy np. akt małżeństwa został sporządzony, a zawarcie małżeństwa nie nastąpiło. W niniejszej sprawie fakt zgonu G. Ł. (1) jest kwestią bezsporną i oba akty stwierdzają zdarzenie zgodne z prawdą, a więc fakt zgonu G. Ł. (1).

Co do punktu drugiego wypowiedział się Sąd Najwyższy w swoim postanowieniu z dnia 9 maja 2014 r. wydanym w sprawie sygn. akt I CSK 331/13, niepublikowanym, dostępnym w LEX pod nr (...). Sąd ten wskazał, że zmniejszoną moc dowodową w rozumieniu art. 30 pkt 2 u.a.s.c. mają akty stanu cywilnego sporządzone na podstawie zgłoszenia bez uprzedniego przeprowadzenia odpowiedniego postępowania wyjaśniającego. W niniejszej sprawie oba akty zostały zarejestrowane na podstawie orzeczeń sądowych, wydanych po przeprowadzeniu stosownych postępowań dowodowych przez sądy powszechne. Tym samym nie można stwierdzić, aby któryś z aktów będących przedmiotem niniejszego postępowania powstał w okolicznościach zmniejszających jego moc dowodową.

W rezultacie nie zaszły przesłanki z art. 30 wyżej wskazanej ustawy. Jednakże na podstawie przepisu art. 29 wyżej wskazanej ustawy w związku z przepisem art. 199¹ k.p.c. należało unieważnić akt zgonu sporządzony w 2001 r.

W rezultacie Sąd uwzględnił wniosek wnioskodawczyni i oddalił wniosek uczestnika.

Niniejsza sprawa toczyła się w trybie nieprocesowym, tak więc orzeczenie o kosztach w przedmiotowej sprawie uzasadniał przepis art. 520 § 1 k.p.c., który stanowi, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Brak było podstaw w niniejszej sprawie, aby odstąpić od tej zasady, ponieważ obie strony były jednakowo zainteresowane w rozstrzygnięciu, który akt zgonu G. Ł. (1) pozostanie w obrocie prawnym.